

19de uur – van 11u tot de middag – De Kruisiging van Jezus. (6)

“In ruil voor al mijn Lijden, vraag Ik U om berouw en bekering voor al deze ongelukkige zielen. Laat niemand van hen verloren gaan!”

(...) Vader, moet Ik mijn laatste adem uitblazen op dit Kruis en met veel pijn toezien hoe zielen, aan Ons gewijd, op een ellendige manier omkomen?

Ik sterf in een zee van pijn en verdriet voor de eeuwige ondergang van de ontrouwe Judas: Hard en ondankbaar verwierp hij al mijn liefdevolle attenties. Ik had hem bevoorrecht en hem ook tot priester en bisschop gemaakt, zoals mijn andere apostelen.

Ah, Vader, deze afgrond van pijn is genoeg! Ik zie zoveel zielen, door ons gekozen voor het priesterschap. Ze willen Judas imiteren, sommigen meer, sommigen minder!

Help mij, Vader, help mij! Ik kan al deze pijnen niet verdragen. Kijk: er is niet één vezel in mijn Hart die niet meer gekweld wordt dan alle pijnen van mijn goddelijk Lichaam samen. U ziet dat al het Bloed dat Ik vergiet meer uit mijn Hart stroomt dan uit al mijn andere wonden. Het staat onder de druk van de Liefde en de Pijn.

Heb medelijden, mijn Vader, heb medelijden, - niet met Mij, om alles wat Ik lijd voor de arme zielen, maar heb medelijden met alle zielen, vooral de mannen en vrouwen, die aan ons toegewijd zijn.

Mijn Vader, luister naar mijn Hart. Het is aan het einde van het leven gekomen en het versnelt zijn hartslag en zijn kloppende smekingen. In ruil voor al mijn Lijden, vraag Ik U om berouw en bekering voor al deze ongelukkige zielen. Laat niemand van hen zich van Ons losrukken!

Mijn Vader, - Ik heb dorst. Ik dorst naar alle zielen, vooral naar deze. - Ik heb dorst om meer te lijden voor elk van deze zielen. Ik heb altijd Uw Wil gedaan, mijn Vader. Dit is mijn Wil en dit is ook de Uwe!

Moge dit zo gebeuren uit Liefde voor Mij, uw geliefde Zoon, “in wie U steeds uw welbehagen vond.”